

ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Сучасна початкова школа, яка переживає надзвичайно важливий і водночас складний період кардинального реформування й докорінного оновлення, покликана забезпечити своїм вихованцям високу якість освітніх послуг як головну умову формування у них життєво важливих компетентностей. Узв'язку з цим у навчанні молодших школярів набувають усе більшого поширення педагогічні технології, спрямовані на індивідуалізацію освітнього процесу. Популярним стало активне використання у забезпеченні індивідуального підходу в освіті учнів початкових класів різних видів дидактичних ігор. Проблемами їх творчого застосування займалися як вітчизняні, так і зарубіжні науковці, зокрема Д. Ельконін, Л.Болотіна, С. Русова, М. Монтесорі, І.Г. Песталоцці, А.Дістервег, К. Ушинський та ін. Так, Я. А. Коменський пропонував кожному вчителю вивчати та враховувати в навчальному процесі індивідуальні особливості учнів [3].

Досвід засвідчує, що у пошуках та виборі методів індивідуальної роботи з молодшими школярами важливо врахувати своєрідність та особливості, притаманні дітям цього віку, а також їх індивідуальні якості та пізнавальні можливості. Характерними для учнів початкової школи, за психофізіологічними характеристиками, є нестійка увага, слабка пам'ять і мислення, тому в них переважають ігрові інтереси, спрямованість на результат та довільна поведінка. Через це для мотивації навчальної діяльності молодших школярів доречно використання дидактичних ігор. Адже дидактична гра – один із найефективніших засобів розвитку пізнавальної діяльності, вона формує у дитини потребу у знаннях. Зазначимо, що в грі діти

легко долають труднощі, оцінюють свої можливості та вчаться аналізувати особисті вчинки [2, с. 89-91].

Варто зважати на те, що рівень навчальних можливостей молодших школярів різниться, тому перед добором дидактичної гри потрібно враховувати індивідуальні особливості учнів. Для дітей з високим рівнем навчальних досягнень можна запропонувати ігри творчого характеру, що потребують додаткових зусиль і розвивають та розширюють їх пізнавальні можливості. До них належать: «Знайди помилку», «Поети», «Знавець слів», «Каркас», а також різного виду кросворди, ребуси, головоломки, лабіринти тощо [1]. Доцільним на уроці математики є використання дидактичних ігор, які забезпечують розуміння навчального матеріалу, створюють ситуацію успіху серед дітей та мотивують їх до навчання. При розв'язуванні прикладів можна використати ігри «Хто швидше збере ягоди?», «Хто швидше затопить піч?», «Найліпший обчислювач», «Склади букет», тоді завдання стає захоплюючим і викликає бажання перемоги. Водночас учням із труднощами в навчанні чи низьким рівнем навчальних досягнень можна пропонувати ігри, що не потребують великих зусиль, але все одно спрямовані на розвиток здібностей особистості. Проте такі школярі, як правило, потребують допомоги. Тому з ними варто проводити роботу в групах, командах, парах, з підтримкою вчителя чи за опорою.

Отже, щоб використання дидактичних ігор на уроках давало очікувані результати, вчителю необхідно правильно спланувати й організувати хід гри, яка задовольнятиме потреби кожного учасника і допоможе уникнути ситуацій, коли інтереси одних учнів приносять шкоду іншим.

Список літератури

1. Бардакова Ю.Є. Інтелектуальні ігри в початковій школі. Х. : Вид.група «Основа», 2006.
2. Волкова Н.П. Педагогіка: навч. посіб. для студентів вищ. пед. закл. освіти. Київ. «Академвидав», 2007, 615 с.

3. Дубровська Л.О. Вивчення дітей як основа індивідуального підходу в педагогічній спадщині І.Г. Песталоцці та А. Дісверга. Київ- Запоріжжя, 2005 р., С. 163-165.